

TSKB ile "Önceliğimiz Çevre" Heykel Yarışması'nda Yarışan Eserler:

2007

BARIŞ İLKHAN Birincilik Ödülü

YAPRAK

Her canlı hücre hücre kurur. Sokakları ve mahalleleriyle, tıpkı insanların yaşamları boyunca karşılıklı olarak etkileşim içinde buldukları büyük bir kent gibidir. Damarlar, kentlerdeki yollarla benzer işlevleri üstlenir.

"Yaprak" sokaklardan ve mahallelerden oluşan bir yaprak ya da yaprak formunda şekillenmiş bir kent silüetidir. İnsanların yaşamları boyunca ilişkilerini sürdürdükleri ve karşılıklı olarak etkileşim içinde buldukları, fiziki, biyolojik, sosyal, ekonomik, ve kültürel ortam olan kenti, doğal hayatı simgelediğini düşündüğüm yaprak formunu ve yaşamın temelini oluşturan suyu seçtim.

SESİL BEATRIS KALAYCIYAN İkincilik Ödülü

KENTİN DİĞER SAKINLERİ

Kent insan eliyle yapılmış bir çevre. İnsanların ekolojik dengelere karşı mücadele alanlarından başlıcası. Hayvanlar ise doğanın çocukları, kentin zıtlaştığı dünyanın çocukları. Kent doğadan ve doğa verilerinden giderek uzaklaşıyor. Hayvanlar kentten kovuluyor. İnsanlar tarafından tasarlanmış biçimleriyle yer alıyorlar. Kentte hayvanlar insanların istediği yerde istediği biçimde ve istediği kadar var olabiliyorlar. Kategorize ediliyor hayvanlar aynı modern kentin içinde barındırdığı herşeyi sınıflandırmak, adlandırmak istediği gibi.

Evcil hayvanlar, salonda bir kafes içinde yaşıyor ve suyunu yemini yiyen bir kuş gibi. Artık bu kuşun doğası algılayabildiği kadar olan bir oturma odasından ibaret. Ya da evcilleştirilmeye zorlanan hayvanlar var, yiyeceği besin önceden şart koşulmuş, ürememesi gerektiği dikte edilmiş hayvanlar bunlar. Tüm dengelerine karışılıyor ve özgür böyle yaşamaya koşullanıyorlar.

Evcil olmayan hayvanlar var bir de kentte böcekler, karıncalar yaşam alanımıza girdiklerinde bir kimyasalla hayatlarına son veriliyor. Bir de hobi ve süs hayvanları var. Metalasan, evimizin dekorasyonunda bir öge olarak bulunan hayvanlar bunlar.

En son olarak ekonomik olanak sağlayıcı hayvanlar var. Daha doğmadan hayatları market raflarından kurgulanmış. Kent yaşamı içinde var olmaya çalışan ya da izin verildiği kadar yaşayan hayvanlar. Kent çöplükleri üzerinde bulut gibi özgür uçan kuşlar. Ne kadar özgür acaba ? Açık alanda sınırlandırılmış bölgelerde uçmaları koşullanan hayvanlar. Avlanmaktansa çöpleri toplamayı tercih eden hayvanlar.

Gittikçe insanlaşan hayvanlar. Kentin diğer sakinleri bunlar.

ÇİĞDEM YILDIRIM **Üçüncülük Ödülü**

Parça parça yerleştirilmiş ağaç parçaları herbirimizin doğayı korumak ve varlığını sürdürmesi için gösterdiği bir çaba iken bu emekler bir araya geldiğinde binaların arasında istenilen bir ortamın yaratabileceğini düşünüyorum.

Hızlı bir şekilde ilerleyen kentleşmeye tepki olarak insanların gösterdiği emekleri, çabaları yansıttığımı düşündüm.

Bina ve ağaç modüllerinde oluşan işimde modüllerin arasında negatif ve pozitif ilişki kurarak birbirini tamamlayan tasarımımda, bir ögenin diğerine karşı baskın olma ve varlığını sürdürme çabasını ifade etmeye çalıştım.

KIYMET DAŞTAN **Mansiyon**

“Bulut Resmigeçidi”

“Yer ve gök” gizler barındırır, düşündürür. “Yer” elle tutulabilir belki ama “Gök” sahipsizdir. Mülkiyetsizdir ve özgürlüğü çağırıştır. Bulutlar dolaşırlar gökyüzünde türlü biçimlerde, Geçerler gözümüzün önünden, farkında değiliz. Kaldırdığımızda başımızı tabelalardan, neonlardan, vitrinlerden, yüksek katlardan ancak görebiliriz.

Bulutların girdiği türlü biçimleri,
Dünyayı tekrar başka kadrajlardan.
Görebiliriz geçen bulutun yükünü ,
Görebiliriz tüm gizini gökyüzünün,
Onca kuleye, onca elektrik teline rağmen.
Bulutların geçti törenini seyredebiliriz, ücretsiz.
Şehrin yüksek “kat”ından izleyebiliriz.
“Bulut Resmigeçidi”ni

YILDIZ YILMAZ **Mansiyon**

Teknolojinin bundan sonra doğayı koruması yönünde gelişmesinin gerekliliğini savunan bir çalışmadır. Doğadan olanı teknik bir anlayışla korumaya çalışmak ifade edilmiştir.

AYLİN BAŞARAN Mansiyon

İnsan yaşamı çeşitli dengeler üzerine kurulmuştur; öyle ki insanın çevresiyle oluşturduğu doğal dengeyi meydana getiren zincirin halkalarında meydana gelen kopmalar, zincirin tümünü etkileyip, bu dengenin bozulmasında sebep olmakta ve beraberinde çevre sorunlarını da getirmektedir.

Günümüzde çevre sorunları insanlığın geçmişte tanık olmadığı boyutlarda şiddetlenerek küresel bir nitelik kazanmıştır. Küresel ısınmanın sonucu olarak değişim gösteren iklimlerdeki dengesizliklerin getirdiği şiddetli kuraklıkların yaşanması, gerekçesini en çok da insanın, insan ve doğa üzerindeki sınır tanımayan meşru gücünden almaktadır.

Dünyanın kaynaklarını acımasızca tüketen insanın yüzleşmesi, farkındalığını yaratmak amacıyla tasarladım damlalardan oluşan heykelimi. Gözgöze gelmesidir insanla; yoksa hala göremiyor mu, yağın yağmur, düşen damla değil bu; çekilen, ellerimizden kayıp giden damlaların görüntüsüdür. Gücün asıl sahibi doğanın insandan intikamıdır belki de...

R.CAN ERDEM Mansiyon

Bu tasarımı da doğayı, çevreyi ve ona dair güzellikleri "kuş" formuyla özdeşleştirdim. Kuş formunun eğilmiş yemlenen bir kuş formu olmasıyla ödülü hak eden kişi ve/veya kurumların bunu hak ederken yaptıklarına yalın bir şekilde değinmek gayretimdir.

SESİL BEATRIS KALAYCIYAN

LETHE

Unutmak fiilinden türeyen bir pınardır Lethe. Bu pınardan bir yudum içen geçmiş hayatını unuttur, tüm acıları silinir ve bu şekilde ölümler ülkesine gider. Yani bir başlangıç, özüne dönmesiyle karşı karşıyadır insan. Neden unutmak, silinmek eylemleri bir pınarda özdeşleşmiştir? Suyun siliciği, affediciliği, yutuculuğu ile karşı karşıya kalıyor insan. Doğa filozofları da Arkhe'den bahseder. Yani "başlangıç", "ilk", "ana madde" Bu ne olabileceği en çok sorulan sorular arasındadır. İlk Thales herşeyin arkhesinin su olduğunu ifade eder.

Anaksimenes hava, Herakleitos ise ateş eder. Ana madde hangisi olursa olsun, doğadan bir parça olacağı kesin. Herşeyin doğadan var olduğu ve yine ona geri döneceği gibi. Bu yüzden bir rüzgar tanrıçası çıkar karşımıza, suyun üstünde süzülür ya da her an havalanacak gibi, zeminden koptu kopacak gibi basar. Avucunun içine almıştır bir tutam kent silüetini, üfleyiverir sonsuzluğa doğru.

Tüm katılığına rağmen bu binalar yok oluverir, uçup giderler.

Tanrıçanın nefesi doğaya dönme arzusunda. Üfleyiverir gökdelenleri Lethe'nin soğuk yüzüne .

R.CAN ERDEM

A

Tasarımım büyümek, filizlenmek, hassasiyet, hareket ve yaşam üzerine kuruludur. İnce pirinç teller ve üstlerine yerleştirilmiş tespih taneleri hassas, narin ve güzel doğayı, büyümeyi, filizlenmeyi çağrıştırmaları için taslanmıştır. Yerleştirildikleri parçanın basit geometrik yapısıyla, yerleştikleri yüzey de dahil olmak üzere, zıtlık oluştururlar. Böylece tasarım dinamileşir. Uzun ve kısa, büyük ve küçük, basit matematik ve organik doku, ince ve kalın, prürüzsüz yüzeyler ve organik doku, hep aynı maksatla, tasarıma hareket, dinamizm ve yaşam kazandırmak maksadıyla bir arada kullanılmıştır. Ayrıca yine aynı amaca uygun olarak teller rüzgarlarla ya da yerleştirildikleri ahşabın alacağı hafif darbelerle (bir yerden bir başka yere hareket ettirilmesi, tutulması, dokunulması gibi) titreşirler.

B

Bu tasarımım diğer tasarımımın tellerine göre daha uzun tutulması ve sık yerleştirilmesi suretiyle dinamizme sesin de katıldığı, kompozisyon oranlarının değiştirildiği ama zıtlıkların bir arada kullanılmasıyla yaşamın ve hareketin yakalanmaya çalışılması temelini ve büyüyen, gelişen, güzel, narin doğa anlatımının olduğu gibi korunduğu versiyonudur.

PINAR ERTURAN

Doğanın diyalektiğine uygun olarak şu denilebilir ki; doğa üreten, ürettikçe çoğalan ve yenilebilen bir dönüşüm ağı; bir canlı organizmadır.

Doğa doğal devinimini insanla birlikte uslaşan bir sonuca sokmuş, yarı organik yarı inorganik devamlılığını devam ettirmiştir.

İnsan öncesinde doğa kendi materyalini kendi doğal devinimiyle aşarken ; insanla yeni başkalaşmış bir hal olarak bu sürecin rayından çıkıyor. Tıpkı bugünde çıplak gözle gördüğümüz bu deformasyon, insanın hayatı komformist bir pencereden görmesi ve tasarımlarını da doğaya bu denli yansıtarak; doğayı ve kendini mekanikleştirmesinden geçiyor. Çalışmamda da bu deformasyonu tema seçenek betimlemelere yer verdim.

DİLEK GÜNEY

Denge

Çalışkanlık

Ses-sizlik, bunların hepsi doğada mevcut. Karınca bunu bana sürekli hatırlatan bir canlı olduğu için heykelim karıncalardan oluşan bir yığın şeklinde ama sürekli çalışan ve doğayı dengede tutan bir yığın bu yaşadığımız beton blokların içine sızarak küçük hareketler katar ve sanki örgütlü bir topluluk bilinci ve yaşar.

ONUR AYKUTLU

Toprak Üstünde Yaşam

Çevremizde gördüğümüz hemen hemen her ağaç toprak altına uzanan kökleri ve toprak üstünde bulunan gövdeleriyle yaşamaktadır. Çoğunluğunun oluşturduğu bu sıradanlık Bonzai ağacının yapısına ters bir durumdur. Dayanıklı yapısı, uzun seneler yaşamasına olanak tanır. Aynı zamanda toprak üzerinde bulunan kökleriyle sanatsal bir çizgi yaratır. Bu yaratılan değişik çizgi çevre içerisinde yaşamın sadece toprakla bütünleşik olmadığının göstergesi sayılabilir.

Teknik olarak uzakdoğu'da yetiştirilen Bonzai Ağacı saksılardan değişik bir şekilde bir-iki cm yüksekliğindeki toprakta da yaşayabilmektedir. Ortalama ömürleri 80 yıldan fazladır.

Çevre ve sanatçı gözüyle bakıldığında ürettiğimiz her iş'in doğada ve evrende bir karşılığı olduğunu düşünerek, savunumların bu tarz çalışmalarda objenin kendisine değil, onu yaratan, ayakla tutan güç aldığı sembolünü benimseyerek, köklerin toprak üstünde bilinç ve us dışında var olmasını ve bu şekilde bireyi ayaklarının üzerinde tutabilmesi hedef alınmıştır.

MERYEM DENİZKIRAN

Doğada Ritim

İnsan doğar, büyür, gelişir.
Evini yapar, arabasını, yollarını.
Nefes alır. Yaşadığı yere benzer derler.
Taşa, toprağa, suya.
Ve insan gelişir.
Köprülerini, gökdelerini, atıklarını yapar.
Yaşadığı yere benzer derler.

Kulak ver doğanın ritmine.
Seri besleyen toprağa
Sıcaklığıyla ısıtan güneşe
Ve içimizi ferahlatan rüzgara
Ve onları, bir dostu dinler gibi dinle
İçten, samimi bir dost

AYLİN BAŞARAN

Manzaraları gökdelen silüetleri çaldı...Bina duvarlarıyla kaplandı artık doğa, kuşattı tüm yeşil alanları ve de hapsetti onları; minik saksılı bina üstlerindeki teraslara...

Nüfus artışıyla birlikte hızla çoğalan çarpık yapılaşma, plansız kentleşme, doğanın tahrip edilme sürecini de hızlandırmıştır. Sağlıksız yapılaşmanın getirdiği sonuç; sağlıksız bir çevre ve sağlıksız insanlardır.

Doğanın kirlenış ve yok ediliş süreciyle insan, bir tür olarak kendi varlığının tükenişini de beraberinde var etmiştir. İmarı olduğu çarpık yapılaşmaya atıfta bulunur heykelim

BORA BOYSEÇKİN

Karmaşa
Eskiden bizimdi bu topraklar.
Güneş, bulutlar.
İçtiğimiz ve yüzümüzü yıkadığımız su.
Mutluyduk yaşadığımız topraklarda.
Sabahları,
Gözkapaklarımız öperek uyandırırđı güneş.
şimdi başkaları var.
Biz yetim kaldık kendi yurdumuzda.
Gökyüzünüzü delen evleri, yolları ve arabaları var.
Eksozlara karışır sigaraların dumanı.
İşlemeden su içemez,
Denize giremezler artık.
İlginç de bir huyları var.
Önce yokeder, sonra bakarlar.

FULYA ASYALI

GÖZ PENCERE

Heykelim 'farkındalık' kavramından yola çıkılarak tasarlanmıştır.Çevre insanın doğduğu andan itibaren algıladığı ve kendini ona göre tanımladığı tüm yaşam alanıdır ve doğa kendini devamlı yineleyen bir sistem olarak insanın ruh dünyasını ve varoluşunu biçimlendirir.Heykelimde, doğada kendine yerleşik düzen kurmaya çalışan insanın inşa ettiği 'evin' – penceresi ` imgesini 'insan gözü' imgesi ile birleştirerek fragman olarak biçimlendirdim olarak biçimlendirdim.

Pencere bireyin 'dışarı', 'çevreye', doğaya' baktığı yerdir ve doğa, insanı kuşatan ve insanla mücadele eden tek bir 'canlı' olduğu için aynı zamanda 'bakan ve bakılan', 'gören ve görülen' ve 'yenen ve yenilendir'. Doğa ile ilişkimizdeki bu ikililiği , klube yapı malzemesi olan ahşap malzemede pencere ve göz imgelerinin birleşiminden oluşan organik bir mimari fragman ile yansıtmak istedim. Doğa ile ilişkimizin işbirlikçi şekilde ilerlemesinin yaşam kalitesine ve tüm alanlardaki estetik tasarım ve üretime olanak sağlayacağının 'farkındalığını' öne çıkarmayı düşündüm.

ÇAĞDAŞ ERÇELİK

Doğa biçimlerinin birbiri ile olan dengesi, uyumu ve bütünlüğü fikrinden hareketle bir doğa soyutlaması oluşturmayı hedefledim.

Sunulan projede bir ağacın çevresiyle beraber kadraj içine alınması söz konusudur. Dolayısıyla resimsel bir etki ve düzlemsel bir kompozisyon anlayışı bulunmaktadır. İzleyici heykeli bir manzara resmi karşısındaki gibi tek yönlü algılama eğilimi gösterecektir. Fakat burada boşluğu da içine alan bir kompozisyon, dolayısıyla bir üçüncü boyut bulunmaktadır. Zeminde oluşan bir dairesel hareket, bu üçüncü boyuta işaret eder.

Ağacın biçimsel yapısı, çevresinde bulunan rüzgarın biçimsel yapısıyla bir uyum göstermektedir. Rüzgar, iki ayrı kütlede üzerinde çizgisel bir anlayışta rölyef mantığıyla uygulanmış, böylece kütlede hareket kazanması sağlanmıştır. Ağacın rüzgarın bir parçası, bir uzantısıymış gibi oluşması hedeflenmiştir.

Bu heykel, doğa biçimlerinin birbirlerini nasıl tamamladıkları, birbirleriyle nasıl muhteşem bir tutarlılık içerisinde uyuma ulaştıkları gerçeğin şahsımda uyandırdığı hayranlığın bir ifadesidir.

EBRUL DEMİRAL

"Yaşamın devam ve bereketin simgesi" olarak kadın temasını ele aldım. Heykeli stilize ederken Anadolu idollerinden etkilendim. "Öze dönüş" temsil ediliyor.

KIYMET DAŞTAN

İSİMSİZ

İnsanoğlunun kültürel yaşamı doğaya müdahale etmesiyle başladı. Öykülenen, izlenen, merak edilen, doğaydı. Medet doğadan umulur, deva doğadan sorulur. İnsan doğaya bakarak kültürel ürünlerini üretti, tarihini yarattı. Doğadan uzaklaştıkça, sistemin işaret ettiği yaşamlar doğaya özlem duymaya başladı.

Günümüze kadar gelinen dönüşüm sürecinde doğaya yaklaşıldı, uzaklaşıldı ama doğadan kopulamadı.

O sürekli bakılan kallavi bir sözlük aslında. Hangi yapıya bakarsak bakalım, doğanın üzerinde var oldukları için bile doğadan kopamazlar.

Bu gerçek göz ardı edildiğinde, kaos yaşanacağı yadsınamaz.

Yaptığım işte doğada tek başına var olmayan bir biçim olan küpün tabanına onu taşıyan organik biçim verdim.

Bütünden çıkan taşıyıcılar, kökler gibi. Ne yaparsak yapaalım doğadan kopuş söz konusu olamayacağını vurgulayarak, her biçimsel üretimin aslında doğayla anlaşıldığını ifade etmeye çalıştım.

SESİL BEATRİS KALAYCIYAN

TANRIÇANIN KİRLİ ÇAMAŞIRLARI

Kadın bedeninin toprakla ilişkilendirilmesi; çocuk yapması ve doğurması toprağın üretkenliği ile özdeşleştirilmiş örnek bir eylem. Bu yüzden bereketin simgesini ana tanrıçada görüyoruz. Hem var etmesi, hem yok etmesi ve yine yok ettiğinden var etmesi. Doğada ki döngüsel hareketin insan bedenindeki şekillendirilmiş hali bu. 'Yaşam yaratan kimdir?' sorusunu soruyordu insan önceden . Şimdi ise toprak ana dönüp 'ben yarattım?' diye soruyor ve içi acıyor, şaşırıyor.

Yarattıklarının hızına yetişemiyor, ipin ucunu kaçırıyor. Sonra bize dönüp eteğinin altındaki kirli çamaşırları gösteriyor hayret ve şaşkınlık içinde.

YILDIZ YILMAZ

Çevremizde yaşanan bir çok olumsuzlukları bizim başımıza hiç gelmeyecekmiş gibi, kendi kendimize yarattığımız kabuklarımızın içine çekilip seyrediyoruz, hatta seyretmekle kalmayıp umursamaz bir tavırla çevremize bizler de zarar veriyoruz.

Ama bunu yaparken bilmiyoruz ki kendi kabuklarımız bizi korumayacak tam tersi bu zarar bizlere iki katı olarak geri dönecektir.

Bu çalışma sert tavırla izleyiciye kendi kendimize yaşam alanlarımızı yok etmekte olduğumuzu vurgulamak amacıyla tasarlanmıştır.

NEŞE KARA SİPAHİ

İlk atom bombası 6 Ağustos 1945 Pazartesi günü saat 08:15'te Hiroşima'ya atıldı. Atom bombası 5 Ağustos'ta pilot Albay Tibbets'in kullanacağı uçağa yüklendi. bir B-29 bombardıman uçağı idi. 4 ton taşıması için özel olarak hafifletilmişti. 6 Ağustos 08:15'te Albay Tibbets, Hiroşima'ya son kez baktı. Bombanın düşmesine bastıktan 43 saniye sonra, yere 580 metre kala bomba ile birlikte gök yarıldı. Korkunç bir patlamadan önce bir ışık belirdi. O anda bombanın yarattığı ısı 1 milyon santigrattı. Bir saniye içinde 280 metreye genişleyen bir ateş topu kentin üzerini örtecek biçimde büyümeye başladı. Topun yere ilk değdiği noktada ısı 5 bin santigrat derece, metrekaeye düşen basınç ise 19 ton idi. Binalar çökmeye, insan gövdeleri, kollar, bacaklar havaya uçmaya başladı. Ardından gelen ışınlar ise sağ kalanları kavuruyor, ortalığı yakıp yıkıyordu. Patlamanın ilk anında bomba, enerjisinin %50'sini "şok dalgası" olarak yaydı. Ardından %35'lik ısı ışınları kenti acımasızca taradı.

Sonuçta gelen %15'lik radyasyon da Hiroşima'yı tam bir "mezarkent"e çeviren son darbeyi vurdu. Saat 8.45 gürültü, ışınlar kayboldu. Ancak kentin üzerine kara yağmurlar yağmaya başladı. Kara yağmurun radyasyon olduğu sonradan anlaşıldı. Bir kilometre çap içindeki onbinlerce insan iki dakika içinde yaşamlarını yitirdi. 2 km.'lik bir çap içinde kalan tüm binaların yıkıldığı görüldü. İnsanlar kül olmuştu. Cesetlerinden kadın mı erkek mi oldukları algılanamıyordu. Onuncu yılın sonunda Hiroşima'da ölenlerin sayısı 150 bine ulaştı. O gün iki

yaşında bir kız çocuğu olan Sadaka Sasaki on yıl sonra lösemi teşhisi ile hastaneye kaldırıldı. İyileşeceği inancı ile kağıdı katlayıp (Origami) bir kuş yaptı. Bir daha, bir daha.....

Eğer bin tane tamamlarsa dileği gerçek olacaktı. Yaşamak istiyordu. Küçük kızın hikayesini okuyanlar mektupla birlikte origami kuşlarını kızın tedavi gördüğü hastaneye yolladılar. Kısa süre içinde yüzlerce kağıt kuş hastaneyi doldurmuştu. Sekiz ay sonra öldüğünde binlerce kuş geride kaldı.

GÜLEN EREN

KÜRE

Doğaya ait bir biçim olan küre formuyla insana ait bir form olan köşeli biçimleri ele alıp, doğadaki insanın içinde bulunduğu yaşama alanına müdahalelerini, kürenin içindeki boşluğa ait yaprak formunda insan doğa ilişkisi içinde yorumladım.

GÜLEN EREN

TOHUM

Eserimde tohum fikrinden yola çıktım. Doğadaki oluşumun başlangıcı küre biçimindeki tohumlar olduğundan, buradaki oluşumun ilk anlarını, kürenin üzerine yorumladığım yaprak formunu ekledim.

UĞUR SAVAŞ

Doğa, kendisine yaptığımız küçük bir değişikliği hemen bize yansıtır. Bu değişiklik olumlu ise katlayarak bizlere güzelliklerini sunar. Olumsuz ise tepkisini de o denli acımasız gösterir. Sonuçta etki ve tepki her iki tarafı da aynı şartlarda etkiler.

Birbirinin içinden çıkarak dönen formlar... Bu formlar gittikçe büyümekteler. Doğaya yaptığımız küçük bir katkı, nasıl bizlere geri dönüyorsa, bu formlarda birbirlerine karşılık vererek büyüyorlar. Doğadaki bu hassas dengeyi karşılıklı sağlıyorlar. Bu yüzden yapılan herşeye fazlası ile tepki göstermekteler. Gittikçe büyüyüp sivriyen formlar, doğanın bize verdiği yanıtlardı. Heykelin geneline baktığımızda bu büyümenin daha devam edeceği hissini vermektedir. Hepimizin yapacağı işlerin henüz bitmediğini göstermektedir.

YILDIZ TÜLEK

Projede kullanılan form özgürlüğün simgesi olan kuşun, doğanın da özgürleşme ve kendi dengesini koruma çabasının soyutlanmış bir ifadesidir.

Çevreye duyarsız kaldığımızda dağal yaşamın tükenişini hatırlatmak, verdiğimiz zararın farkında olabilmek için kuşun kırık kanadına bakmamız gerek.

Doğayı tüm hor kullanımımıza rağmen onun bizlere karşı olan direnişini ve var olma savaşını ise cesurca boşluğu parçalayan kanadında görebiliriz.

Doğaya verdiğimiz zarar ve tüm bunlara rağmen var olma direnişini sürdürmesi bir tezdâ içinde barındıran bu projeyi ortaya çıkarmıştır. İnsanlığın yapacağı tercihle dengelerin değişebileceğini anlatmak amacını da taşımaktadır.

HATIRA AKYÜZ

İnsan doğaya baktı öykündü... Kendisi için yeni yaşamlar üretti... Doğanın içerisinde doğanın sonsuz veriminden faydalanarak önü alınamaz bir hızla gelişti! Ve doğanın organik yaşamsal formlarından uzaklaşıp kendisine sanayi sonrası toplumların ve modernizmin sert, köşeli, geometral formlarından oluşan mega şehirler yaptı... Artık kolları göklere uzanan ulu ağaçların yerine gökdelenlerin üzerimize düşen gri gölgelerinde sürdürüyoruz yaşamlarımızı..

Ama ben herşeye rağmen birgün mutlaka doğal bir yaşama evriltmek için kendimizi birşeyler yapacağımıza inanıyorum. Bunun için gerekli olan tek şey de, geldiğimiz noktanın ve kaybettiklerimizin farkında olup, bu farkındalığı da bizden sonraki kuşaklara aktarabilmek olacaktır. Daha yaşanabilir bir dünya ve sağlıklı pozitif düşünebilen insanların oluşturabileceği bir gelecek için şimdiden çalışmaya başlamalıyız!

Ben kendi payıma şimdilik, heykelimde böylesi bir durumu anlatmaya çalıştım. İçerisinde doğanın özünü taşıyan bir geometral form (günümüz dünyası) ve kendisini dışarıya atan organik bir form (doğa) ve onun kendisini dışa vurması için yardımcı olan bir çocuğun masum ve saf elinde görşelleşen yüreğinin sıcaklığı ve doğaya olan gereksinimi...

Bu yüzden de heykelimin adını "Son ağacın kalmasını beklemeyelim" koydum.

HERFRIED LUDWING

YÜKSELEN GÜÇ

Topraktan yükselen güç, dokunma

Işık-Gölge, kusursuz olamayan bir çalışma, kendine anlatır, hayal edebilen bir insan da her zaman açıktır.

BURCU ERDEN

Ağaç bir çok mitolojik hikayede de yer aldığı gibi bilgeliği simgelemektedir. Bu kadar uzun ömürlü bir canlı oluşu, köklerinin toprağa tutunmasına rağmen yeryüzünde (hatta başka bir deyimle gökyüzüne doğru uzanması) yükselmesi ağacın en belirgin özelliğidir. Ben de konuya buradan yaklaştım. Ağacın doğal hayatın (dolayısıyla insan hayatının) devamlılığı için sahip olduğu bu vazgeçilmez durumu vurgulamak istedim. Formu dinamizmi, büyümeyi, hareketi çağrıştıracak biçimde kullandım. Ağaçların bir araya gelip doğal hayatın lehine ormanları oluşturması gibi heykelticilerin biraraya gelmesi de yine doğa lehine çalışan insanları simgelemektedir.

Adı geçen tüm sanatçılar Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Akademisi Heykel Bölümünde eğitim görmektedir.